

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เครื่องจักรกลนับเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม ซึ่งเครื่องจักรกลได้เข้าไปมีบทบาทอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากสินค้า เครื่องใช้อุปโภคบริโภคทุกอย่าง ที่ผลิตออกมาจำหน่ายในปริมาณมหาศาลนั้น ล้วนแล้วแต่ต้องผ่านขั้นตอนและกรรมวิธีในการผลิตโดยอาศัย เครื่องจักรกลเป็นหลัก ดังนั้น ความสำคัญของเครื่องจักรกลนอกจากถือว่าเป็นปัจจัยประกอบที่สำคัญในกระบวนการผลิต คือเป็นเครื่องทุ่นแรงหรือสิ่งอำนวยความสะดวกในการผลิตแล้ว ยังเป็นส่วนสำคัญในการขยายตัวทางด้านอุตสาหกรรมได้อย่างหนึ่ง

ในอดีตที่ผ่านมา ก่อนการมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โครงสร้างทางเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศมักเน้นที่ภาค เกษตรกรรม ส่วนภาคอุตสาหกรรมนั้นนับว่ามีความสำคัญต่อระบบ เศรษฐกิจน้อยมาก ประเทศไทยได้อาศัยรายได้จากการส่งสินค้า เกษตรกรรมออกไปขายต่างประเทศ แล้วใช้เงินตราต่างประเทศที่ได้รับซื้อสินค้าอุตสาหกรรม เข้ามาอุปโภคบริโภค โครงสร้างของสินค้านำเข้าในสมัยนั้น จึงเป็นการนำสินค้าเข้า เพื่อการอุปโภคเสีเป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตาม เมื่อประเทศไทยเริ่มต้นใช้แผนพัฒนา เศรษฐกิจฯ ฉบับแรกตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นต้นมา ความสนใจต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ได้เปลี่ยนไปเป็นส่งเสริมให้มีการพัฒนาการผลิตในภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ทั้งนี้จะเห็นได้จากในแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ทั้ง ๔ ฉบับที่ผ่านมาได้แสดงความพยายามของรัฐในการพัฒนาอุตสาหกรรม โดยกำหนดเป้าหมายไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้ ในช่วงที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๐๔-๒๕๑๔) เป็นระยะของนโยบายทดแทนการนำเข้า (Import Substitution) ในช่วงที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๔-๒๕๑๙) เป็นนโยบายส่งเสริมการผลิตเพื่อการส่งออก (Export Promotion) โดยยังมีการส่งเสริมการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้าใน

อัตราสูง และในระยะปัจจุบัน (ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๐ เป็นต้นมา) เป็นนโยบายเร่งรัดการลงทุนและการพัฒนาอุตสาหกรรมขั้นกลางและอุตสาหกรรมหนัก^๑ การส่งเสริมให้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมดังกล่าว เป็นผลทำให้เกิดความต้องการสินค้าประเภททุนเป็นจำนวนมาก ตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรม ขณะเดียวกันการพัฒนาเศรษฐกิจดังกล่าวก็จำเป็นต้องพัฒนาสาขาเกษตรให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นอีก เพื่อเป็นการขยายตลาดสินค้าอุตสาหกรรม ประเทศไทยจึงมีความจำเป็นต้องใช้สินค้าประเภททุนเพื่อการเกษตรอีกทางหนึ่งด้วย

เนื่องจากประเทศไทยไม่มีสาขาการผลิตสินค้าประเภททุน อันเนื่องมาจากขาดการพัฒนาอุตสาหกรรมขั้นพื้นฐาน (Basic Industries) อาทิเช่น อุตสาหกรรมวิศวกรรม (Engineering Industries) (ซึ่งรวมถึงอุตสาหกรรมผลิตเครื่องจักรและอุปกรณ์) อุตสาหกรรมถลุงแร่ (Metallurgical Industries) และอุตสาหกรรมเคมีพื้นฐาน (Basic Chemical Industries) อุตสาหกรรมเหล่านี้ต้องใช้เทคนิค แรงงานที่มีฝีมือ และต้องเสียต้นทุนในการผลิตสูงมาก เท่าที่เป็นอยู่อุตสาหกรรมพื้นฐานเหล่านี้ยังอยู่ในระยะเริ่มต้น และมีขีดความสามารถค่อนข้างจำกัด ไม่อาจเป็นฐานรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมต่าง ๆ ได้ทั้งหมด^๒ เพราะฉะนั้นผลของการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้น นอกจากทำให้เกิดการนำสินค้าประเภททุนเข้ามาจากต่างประเทศมากยิ่งขึ้นแล้ว ยังส่งผลให้โครงการนำเข้ามาสินค้าจากต่างประเทศได้เปลี่ยนแปลงจากเดิมไป กล่าวคือ สินค้าประเภททุนได้กลายเป็นสินค้านำเข้าที่มีมูลค่าสูงสุดเมื่อเทียบกับสินค้านำเข้าอื่น ๆ^๓ ชนิดของสินค้าประเภททุนนำเข้าที่มีมูลค่าสูงสุดได้แก่เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ซึ่งปรากฏว่าในปี พ.ศ. ๒๕๒๔ การนำเข้าเครื่องจักรกลและส่วนประกอบมีมูลค่าถึง ๓๖,๗๐๖ ล้านบาท (แยกเป็นเครื่องจักรกลที่ไม่ใช้ไฟฟ้า

^๑ ธีรศักดิ์ชัย อัครเศรณี และคณะ, การพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศไทย (กรุงเทพมหานคร : บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, ม.ป.ป.), หน้า ๗.

^๒ ประทีป สนธิสุวรรณ, "ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมและการค้าในสาขาอุตสาหกรรม", วารสารบริหารธุรกิจ ๒ (ตุลาคม - ธันวาคม ๒๕๑๔) : ๘๔.

^๓ ข้อมูลปรากฏอยู่ในตารางที่ ๒.๑ และ ๒.๒.

มูลค่า ๒๕,๗๗๔ ล้านบาท หรือร้อยละ ๗๐.๒๓ และเครื่องจักรกลที่ใช้ไฟฟ้า มูลค่า ๑๐,๙๒๔ ล้านบาท หรือร้อยละ ๒๘.๗๗)^๑

สำหรับเครื่องจักรกลที่นำเข้ามาจากต่างประเทศนั้น จะมีหลายแบบหลายขนาดสำหรับใช้งานในโรงงานหรือกิจการที่ต้องการทุนแรง พิษหนึ่ง ๆ เราสังเกตุค่าประเภทเครื่องจักรกลและอุปกรณ์มาจากหลายประเทศ เช่น อเมริกา ยุโรป ญี่ปุ่น ไต้หวัน และสาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นจำนวนมาก^๒ จากสถิติการนำเข้าในรอบ ๒๐ ปีที่ผ่านมา (ตารางที่ ๑.๑) ปรากฏว่าโรงงานอุตสาหกรรมหรือกิจการที่ต้องการเครื่องทุนแรง ทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ สั่งซื้อเครื่องจักรกลต่าง ๆ พร้อมทั้งอะไหล่และอุปกรณ์เพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ในแต่ละปี จากการสั่งซื้อในปี ๒๕๐๔ มีมูลค่าเพียง ๑,๓๔๓ ล้านบาท เพิ่มขึ้นเป็น ๑๓,๔๕๔ ล้านบาท ในปี ๒๕๑๗ และ ๓๖,๗๐๖ ล้านบาท ในปี พ.ศ. ๒๕๒๔ ตามลำดับ ด้วยเหตุที่การนำเข้าเครื่องจักรกลจะมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับภาวะการลงทุนภายในประเทศขณะใดขณะหนึ่ง ดังจะเห็นได้จาก อัตราการนำเข้าต่อปีเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าประมาณร้อยละ ๑๐ ต่อปี โดยเฉพาะปี ๒๕๑๗ มีอัตราสูงถึงร้อยละ ๖๓.๘๒ ทั้งนี้เพราะในช่วงปีดังกล่าวมีการขยายตัวของการลงทุนในระบบเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว ยกเว้นในปี ๒๕๑๔ และ ๒๕๑๙ เท่านั้น เป็นปีที่เกิดภาวะขบเซาทางการลงทุนอย่างมาก เป็นผลทำให้อัตรานำเข้าลดลงจากปีก่อน ร้อยละ ๖.๐๖ และ ๑๑.๔๕ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาถึงความสำคัญของการนำเข้าเครื่องจักรกลในมูลค่าของการนำเข้าสินค้าทั้งหมด พบว่ามีสัดส่วนต่อยอดการนำเข้าสินค้าทั้งหมด ในแต่ละปีระหว่างปี ๒๕๑๐-๒๕๑๔ ประมาณร้อยละ ๒๐-๒๒ อย่างไรก็ตาม การนำเข้าเครื่องจักรกลในระหว่างปี ๒๕๑๔-๒๕๒๔ เริ่มมีสัดส่วนลดลงเหลือเพียงร้อยละ ๑๗-๑๙ ทั้งนี้เป็นเพราะการนำเข้าสินค้าประเภทน้ำมันดิบและผลิตภัณฑ์น้ำมันมีมูลค่าสูงขึ้นมาก

เนื่องจากสภาพความเป็นจริงที่ปรากฏลักษณะการผลิตของภาคอุตสาหกรรมหลายประเภท ต้องใช้สินค้าทุนประเภทเครื่องจักรกลเป็นปัจจัยหลักในการผลิตสินค้า ทำให้เครื่องจักรกลมีความ

^๑ ข้อมูลปรากฏอยู่ในตารางที่ ๒.๓.

^๒ ข้อมูลปรากฏอยู่ในตารางที่ ๒.๔.

ตารางที่ 1.1

มูลค่าของเครื่องจักรกลและส่วนประกอบที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ

ปี 2504 - 2524

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	เครื่องจักรกลที่ไม่ใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบ	เครื่องจักรกลที่ใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบ	เครื่องจักรกลทั้งหมด	อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)	มูลค่าสินค้าเข้าทั้งหมดของประเทศ	สัดส่วนของเครื่องจักรกลต่อสินค้าเข้าทั้งหมด (ร้อยละ)
2504	1,080	283	1,343	-	10,287	13.06
2505	1,384	432	1,816	35.22	11,504	15.79
2506	1,609	687	2,296	26.43	12,803	17.93
2507	1,838	483	2,321	1.09	14,253	16.28
2508	2,103	588	2,691	15.94	15,433	17.44
2509	2,654	623	3,277	21.78	18,504	17.71
2510	3,563	919	4,482	36.72	22,188	20.20
2511	3,835	1,378	5,213	16.31	24,103	21.63
2512	4,083	1,698	5,781	10.51	25,966	22.19
2513	4,723	1,419	6,142	6.61	27,009	22.74
2514	4,568	1,212	5,770	- 6.06	28,794	21.53
2515	5,087	1,333	6,420	11.27	30,875	20.79
2516	6,384	1,829	8,215	27.96	42,184	19.47
2517	10,978	2,480	13,458	63.82	64,044	21.01
2518	11,973	2,730	14,703	9.25	66,835	22.00
2519	9,861	3,085	12,946	-11.95	72,877	17.76
2520	12,592	3,555	16,147	24.73	94,177	17.15
2521	15,894	5,836	21,730	34.58	108,899	19.95
2522	18,648	7,355	26,003	19.66	146,161	17.79
2523	20,402	11,206	31,608	21.56	188,686	16.75
2524 ^p	25,778	10,928	36,706	16.13	216,435	16.96

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

หมายเหตุ: p = ตัวเลขเบื้องต้น

สำคัญที่ขาดไม่ได้ในขบวนการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ฉะนั้น เป็นการยากอย่างยิ่งที่จะควบคุมและลดการนำเข้าของสินค้าประเภทนี้ เพราะจะมีผลกระทบกระเทือนถึงอัตราการขยายตัวของระบบเศรษฐกิจ การลงทุน การจ้างงาน และปัญหาอื่น ๆ ภายในประเทศอีกด้วย นอกจากนี้ระบบเศรษฐกิจยังไม่สามารถทำการผลิตสินค้าเหล่านี้ขึ้นได้เอง และอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่ใช้สินค้านำเข้าเหล่านั้น เมื่อตั้งขึ้นแล้วก็ต้องดำเนินการผลิตต่อไป ไม่สามารถที่จะลดกำลังการผลิตหรือหยุดกิจการไป มีแต่จำเป็นต้องขยายการผลิตเพิ่มขึ้นเพื่อพยายามให้อุตสาหกรรมพัฒนาก้าวหน้าต่อไป เมื่อเป็นดังนี้ ประเทศไทยยังมีความจำเป็นต้องพึ่งพิงเครื่องจักรกลนำเข้าจากต่างประเทศต่อไปอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้น ผลของการที่ปริมาณความต้องการของสินค้าเหล่านี้เพิ่มขึ้น รวมทั้งระดับราคาก็เพิ่มขึ้นจากรากุติการณ์ต่าง ๆ และภาวะเงินเฟ้อของโลก มูลค่าการนำเข้าของสินค้าประเภทดังกล่าวจึงเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งเป็นปัญหาอย่างหนักที่ประเทศไทยต้องพยายามหารายได้เป็นเงินตราต่างประเทศให้เพียงพอสำหรับการนำสินค้าเหล่านี้เข้ามา เพื่อมิให้ก่อภาระด้านดุลการค้าและดุลชำระเงินระหว่างประเทศตามมาในที่สุด

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการศึกษา

แม้ว่าสินค้าประเภทเครื่องจักรกลจะเป็นส่วนประกอบสำคัญของบัญชีรายการสินค้าเข้าของประเทศไทยก็ตาม แต่ที่ผ่านมายังไม่มีการวิเคราะห์ในรายละเอียดอย่างเป็นระบบ (Systematic Analysis) ถึงความต้องการนำเข้าสินค้าประเภทนี้เลย ดังนั้นการศึกษาครั้งนี้จึงมุ่งที่จะพยายามใช้ทฤษฎี แนวคิดและพื้นฐานทางวิชาเศรษฐศาสตร์ มาประยุกต์อธิบายพฤติกรรมการนำเข้าเครื่องจักรกลในประเทศไทย ที่สอดคล้องความเป็นจริงมากที่สุด อย่างน้อยที่สุดเพื่อจะได้เข้าใจและทราบชัดถึงตัวกำหนดพฤติกรรมการนำเข้าที่แท้จริง ซึ่งยังไม่มีผู้ใดศึกษาถึงในปัจจุบัน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวได้กำหนดวัตถุประสงค์สำหรับการศึกษาครั้งนี้ไว้ ดังนี้

(๑) ศึกษาถึงโครงสร้างทั่วไปของการนำเข้าสินค้าประเภทเครื่องจักรกลจากต่างประเทศ โดยจำแนกเครื่องจักรกลนำเข้าออกเป็นประเภทต่าง ๆ

(๒) เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการนำเข้าสินค้าประเภทเครื่องจักรกลกับปัจจัยทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ที่คาดว่าจะมีผลกระทบต่อแบบแผนการนำเข้าสินค้าประเภทนี้ ซึ่งจะประมาณความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเหล่านี้ด้วยวิธีการทางเศรษฐมิติ (Econometric Method)

๑.๓ ขอบเขตของการศึกษา

โดยนัยความหมายของเครื่องจักรกลแล้ว จะหมายถึง "สิ่งทีประกอบด้วยชิ้นส่วนหลายชิ้น สำหรับใช้ก่อกำเนิดพลังงาน เปลี่ยนหรือแปลงสภาพพลังงาน หรือส่งพลังงาน ทั้งนี้ด้วยกำลังน้ำ ไอน้ำ เชื้อเพลิง ลม ก๊าซ ไฟฟ้า หรือพลังงานอื่นอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างร่วมกัน และหมายความรวมถึงเครื่องอุปกรณ์ ไฟลวีล পুলเล สายพาน เพลา เกียร์ หรือสิ่งอื่นที่ทำงานสนองกัน"^๑ จากคำจำกัดความอันนี้ ในรายการสินค้านำเข้า ประเภทเครื่องจักรกล จึงประกอบด้วยสินค้ามากมายหลายชนิดนับไม่ถ้วน ซึ่งการศึกษาในรายละเอียดทุกชนิด สินค้าย่อมเป็นไปไม่ได้ เนื่องจากมีข้อจำกัดทางการศึกษาหลายประการ อาทิ เช่น งบประมาณสำหรับการศึกษา ความจำกัดของเวลา บุคลากร ฯลฯ ฉะนั้น การศึกษาในที่นี้จึงเป็นการวิเคราะห์โดยอิงข้อมูลรวมกลุ่ม (aggregation) ด้วยการจำแนกสินค้าประเภทเครื่องจักรกลออกเป็นหมวด (group) ต่าง ๆ ตามลักษณะการใช้งานไปในประเภทอุตสาหกรรมต่าง ๆ เท่าที่จะทำได้

อนึ่ง นอกจากจะจำแนกเครื่องจักรกลออกเป็นหมวดสินค้าตามลักษณะการใช้งานในประเภทอุตสาหกรรมแล้ว การศึกษาจะครอบคลุมเฉพาะเครื่องจักรกลที่ไม่ใช้ไฟฟ้าเท่านั้น เหตุที่เป็นดังนี้ เพราะว่า ในกรณีเครื่องจักรกลไม่ใช้ไฟฟ้านั้น เราสามารถจำแนกออกเป็นประเภทต่าง ๆ ตามลักษณะการใช้งานในประเภทอุตสาหกรรมได้ค่อนข้างแน่ชัด นอกจากนี้ เครื่องจักรกลประเภทดังกล่าว ประเทศไทยยังไม่สามารถผลิตขึ้นเองภายในประเทศได้มากนัก สินค้าเกือบทั้งหมดต้องนำเข้าจากต่างประเทศ ส่วนในกรณีเครื่องจักรกลที่ใช้ไฟฟ้านอกจากรายการสินค้านำเข้าส่วนใหญ่จะ

^๑ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, "พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๔๒๑; ประมวลกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการลงทุน (กรุงเทพมหานคร : บวรพาณิชยกรรมพิมพ์, ๒๔๒๓), หน้า ๑๔.

เป็นอุปกรณ์และเครื่องใช้ไฟฟ้า และไม่สามารถจำแนกออกเป็นประเภทต่าง ๆ ตามลักษณะการใช้ งานไปในประเภทอุตสาหกรรมต่าง ๆ (ทุกอุตสาหกรรมต้องใช้) แล้ว การนำเข้าจะเป็นการนำเข้า เพียงบางส่วนเท่านั้น เพราะภายในประเทศอุตสาหกรรมผลิตอุปกรณ์และเครื่องใช้ไฟฟ้าสามารถ ผลิตขึ้นใช้ได้เองภายในประเทศ และสามารถทดแทนการนำเข้าได้อีกด้วย

ประเภทของ เครื่องจักรกลไม่ใช้ไฟฟ้าที่ใช้ในการศึกษา จำแนกได้เป็น ๑๐ กลุ่ม ดังนี้^๑

- (๑) เครื่องจักรกลที่ให้กำเนิดกำลังไม่ใช้ไฟฟ้า (Power-generating machinery, other than electric)
- (๒) เครื่องจักรกลที่ใช้ในการเกษตรกรรมและที่เกี่ยวข้อง (Agricultural machinery, and implements)
- (๓) เครื่องจักรกลที่ใช้ในสำนักงาน (Office machinery)
- (๔) เครื่องจักรกลที่ใช้ในอุตสาหกรรมโลหะ (Metalworking machinery)
- (๕) เครื่องจักรกลที่ใช้ในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องหนัง (Textile and leather machinery)
- (๖) เครื่องจักรกลที่ใช้ในอุตสาหกรรมกระดาษและการพิมพ์ (Paper mill and printing machinery)
- (๗) เครื่องจักรกลที่ใช้ในอุตสาหกรรมอาหาร (Food machinery)
- (๘) เครื่องจักรกลที่ใช้ในการก่อสร้างและเหมืองแร่ (Construction and mining machinery)
- (๙) เครื่องจักรกลที่ใช้ในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากแร่โลหะ (Non-metallic mineral working machinery)
- (๑๐) เครื่องจักรกลอื่น ๆ (Machinery, n.e.s.)

^๑รายละเอียดของรหัสสินค้านำเข้าในแต่ละกลุ่มดังกล่าว แสดงไว้ในภาคผนวก ข.

๑.๔ คุณค่าทางวิชาการที่คาดว่าจะได้รับ

(๑) เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาถึงสถานการณ์นำเข้าสินค้าประเภททุนของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง อันจะเป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ภาวะการค้าและการชำระเงิน ตลอดจนภาวะการลงทุนและ เศรษฐกิจภายในประเทศ

(๒) เป็นข้อมูลพื้นฐานต่อการพิจารณาถึงการส่งเสริมการลงทุน และการพัฒนาอุตสาหกรรมผลิตเครื่องจักรกลภายในประเทศ

(๓) เพื่อใช้เป็นหลักในการประมาณ (forecast) ปริมาณที่ต้องการในอนาคต ซึ่งจะต้องคำนึงถึงการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศควบคู่ไปด้วย อันจะก่อให้เกิดความสามารถในการวางนโยบายการนำเข้าสินค้าประเภทนี้ได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

✓ ๑.๕ โครงร่างของการศึกษา

การศึกษาริวิจัยที่จะนำมาเสนอในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ประกอบด้วย ๕ บท ดังต่อไปนี้คือ

บทที่ ๑ : เป็นการกล่าวนำเพื่อให้ทราบถึงลักษณะกว้าง ๆ ของความต้องการนำเข้าเครื่องจักรกลในประเทศไทย ขณะเดียวกันก็ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา ตลอดจนการกำหนดวัตถุประสงค์ ขอบเขตของการศึกษา และคุณค่าทางวิชาการที่คาดว่าจะได้รับ

บทที่ ๒ : เป็นการอธิบายให้เห็นถึงลักษณะโครงสร้างการนำเข้าเครื่องจักรกลในประเทศไทยในรายละเอียด โดยพิจารณาเครื่องจักรที่นำเข้าออกเป็นประเภทต่าง ๆ ตามลักษณะที่ใช้ไปในอุตสาหกรรมต่าง ๆ รวมทั้งพิจารณาถึงแหล่งที่มาของเครื่องจักรกลนำเข้าประเภทต่าง ๆ และนโยบายของรัฐที่มีต่อการนำเข้าสินค้าประเภทนี้ นอกจากนี้ในท้ายบทได้คำนวณดัชนีราคานำเข้าของเครื่องจักรกลประเภทต่าง ๆ ไว้เพื่อเป็นข้อมูลใช้สำหรับบทที่ ๓ ต่อไป

บทที่ ๓ : เป็นการกำหนดแบบจำลองสำหรับการวิเคราะห์ความต้องการนำเข้าเครื่องจักรกลในประเทศไทย ซึ่งในเบื้องต้นเป็นการนำเสนอทฤษฎีที่ใช้ศึกษาพฤติกรรมของผู้

ผลิตสินค้าในการลงทุนซื้อสินทรัพย์ทุน หลังจากนั้นเป็นการรวบรวมสรุปผลงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้ ในส่วนท้ายสุด เป็นการอธิบายถึงรายละเอียดของแบบจำลองที่กำหนดขึ้นในการวิเคราะห์ โดยเฉพาะขั้นตอนและการทำงานของตัวแปรต่าง ๆ คำจำกัดความของตัวแปรแต่ละตัว ข้อสมมติของแบบจำลอง วิธีการคำนวณ และลักษณะและแหล่งที่มาของข้อมูล

บทที่ ๔ : เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ทางสถิติของแบบจำลองความต้องการนำเข้าเครื่องจักรกลในประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดผลการคำนวณหาเส้นถดถอยของแบบจำลอง และการคำนวณหาค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่เป็นสัมประสิทธิ์ของสมการที่เป็นองค์ประกอบของแบบจำลอง หลังจากนั้น เป็นการคำนวณหาความยืดหยุ่นในระยะสั้น ทั้งต่อราคาและผลผลิต

บทที่ ๕ : ในบทสุดท้ายนี้เป็นการสรุปผลทั้งหมดที่ได้จากการศึกษาวิจัยที่ผ่านมา พร้อมกับได้ให้ข้อเสนอแนะในการกำหนดนโยบาย และแนะนำแนวทางเกี่ยวกับประเด็นที่น่าจะได้มีการศึกษาครั้งต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย